

[Norlev.]

vi opretholder den nuværende Tilstand. Derfor bør denne Lov revideres hurtigst muligt og revideres saaledes, at vi bliver i Stand til at inddrage hele Stigningen i Jordværdien, og da den højtærede Finansminister i Gaar sagde, at han var villig til at overveje alle Skattemuligheder, der blev anvist her fra Tinget, haaber jeg, at det ogsaa maa gælde Grundstigningsskylden, saa vi faar en grundig Revision af Loven straks i Stedet for den foreløbige Indespærring i Skattekommissionens Koncentrationslejr, som er foreslaaet.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den som Helhed velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Det ærede Medlem Hr. Norlev stillede det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke mente, at dette høje Ting raadede over den fornødne Sagkundskab til, at Tinget var i Stand til at gennemføre den fornødne Revision af Loven om Grundstigningsskyld. Jeg mener naturligvis, at det høje Ting raader over den dertil fornødne Sagkundskab. Imidlertid er det jo praktisk, naar man har en Kommission, der er nedsat specielt med dette Formaal for Øje, da at bruge den. Det kan jo i hvert Fald ikke være min Skyld, at denne Kommission har siddet i 9 Aar, da jeg kun har været her et halvt Aar. Jeg er imidlertid enig med de ærede Ordførere, der har udtrykt nogen Beklagelse over, at det har været nødvendigt igen at udskyde Revisionen af denne Lov, og jeg ser meget gerne, at den bliver fremmet saa stærkt, som det overhovedet er muligt. Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig en Udvælgelse, saafremt den ønskes.

Norlev: Jeg kan af den højtærede Finansministers Udtalelser stadig ikke forstaa, at det skulde være nødvendigt at henvise dette Spørgsmaal til Skattekommissionen. Hvad Skattekommissionen angaar, forekommer det mig at være ganske uanstændigt, at en Kommission sidder i 9 Aar, for naar den sidder saa længe, vil Tiden og Problemerne ganske simpelt løbe fra den. Og jeg vil gøre opmærksom paa, at den højtærede Statsminister allerede i 1939 — Rigsdagstidende Sp. 3536 —, da han var Ordfører ved Behandlingen af et Lovforslag om Udsættelse, sagde, at hans Parti ikke var Modstander af selve den Idé, der laa til Grund for Grundstigningsskylden, men at vi havde en Skattekommission, at Regeringen ikke vilde tage Førerskabet, og at han derfor anbefalede Udsættelse.

Det blev anbefalet allerede i 1939, og det er dog mærkeligt, at man stadig af Hensyn til Skattekommissionen vil anbefale Udsættelse. Det er nu ikke mindre end 7 Aar siden; Skattekommissionen har haft Tid til at behandle dette Spørgsmaal, og naar den ikke har gjort det, er det Tingets Pligt nu at gøre det.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

I sit første Indlæg udtalte det ærede Medlem Hr. Norlev, at han ønskede en grundig Revision af Grundstigningsloven straks. Det forekommer mig, at de to Ord, „grundig“ og „straks“, ikke harmonerer godt. Man kan faa en Revision straks, saa bliver den overfladisk; man kan ogsaa faa en grundig Revision, men saa tager den nogen Tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Norlev har Ordet for en kort Bemærkning.

Norlev: Den højtærede Finansminister indrømmede, at der i dette Ting er Sagkundskab nok til at revidere denne Lov, derfor kan det ikke være nødvendigt at henvise den til Skattekommissionen, hvortil den har været henvist i 7 Aar, uden at der er gjort noget ved den; og naar jeg sagde „straks“, mener jeg selvfølgelig, at vi ikke skal udsætte det, men straks tage fat paa Behandlingen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Finansministers Bemærkning om, at der var en Modsætning mellem dette at kræve en hurtig Revision og en grundig Revision, kan tilsyneladende være rigtig, men er det ikke desto mindre ikke i det foreliggende Tilfælde. Der er to Problemer. Spørgsmaalet om, hvad jeg vil kalde en grundig Revision omfattende hele Spørgsmaalet om eventuel Udvidelse af Grundstigningsskyldbeskatningen, er det ene Spørgsmaal. Det andet Spørgsmaal er Spørgsmaalet om at rette de rent tekniske Fejl, der er i den gældende Lovgivning, saadan at vi ikke stadig har den urimelige Tilstand, at den Værdistigningsskyld, som man vil paalægge Sælgerne, faktisk betales af Køberne, og denne sidste Side af Sagen kan den højtærede Finansminister — jeg har, ved den højtærede Finansminister, stor Tillid til ham — og jeg i Løbet af ganske faa Dage bringe ud af Verden,